

per **Oriol Pérez i Treviño**

L'anomenat classicisme musical és una d'aquelles convencions, realitzades des de la musicologia, que sembla confirmar la lapidària frase de Barnett Newman: «la musicologia és per als músics el que l'ornitologia és per als ocells». I ho diem perquè si acabem acceptant que classicisme és allò que tenen en comú els compositors del concert d'avui, possiblement fem un servei galdós a cadascuna d'aquestes tres grans aportacions a la música del segle XVIII. Més enllà del que totes elles comparteixin, és cert que cadascuna mostra unes característiques pròpies i de segell inconfusible que les allunyen de la taxinomia esmentada.

Una primera mostra del que diem és la *Fantasia amb variacions sobre l'Au clair de la lune*, op. 48 (1821) de Muzio Clementi (1752-1832), una obra representativa de la gran aportació realitzada pel creador, qui, en la seva voluntat i recerca de més expressivitat i dramatisme, va tenir d'allò més present les evolucions tècniques de l'instrument del pianoforte.

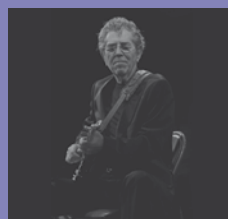
No menys allunyada de la recerca de l'expressivitat i el dramatisme, propis del romanticisme, cal situar la *Sonata en Mi menor* (1778) de W. A. Mozart. Composta a París, hi ha qui ha dit obertament que va ser escrita en paral·lel a la mort de la mare de Mozart, Anna Maria (1720-1778). En tot cas, és l'única de les 36 sonates per a violí i piano de Mozart composta en mode menor i que, tanmateix, reflecteix el coneixement dels viarans expressius d'un compositor a qui Mozart ja havia conegut força anys abans: el silesià Johann Schobert, mort el 1767 a causa d'una ingesta indeguda de bolets verinosos.

L'èxit moderat de *La flauta màgica* mozartiana, estrenada el 30 de setembre de 1791 al Theatre auf der Wieden de la capital austríaca, va anar més enllà de les representacions, i així s'entén que, el 1801, Ludwig van Beethoven decidís compondre les *Set variacions en Mi bemoll major* basant-se en el deliciós duo *Bei Männern, welche Liebe fühlen* del primer acte entre Pamina i Papageno, un veritable cant a l'amor. Es tracta d'una pàgina pròpia dels salons vienesos en què el músic de Bonn demostra la seva capacitat d'imaginació sonora en l'art de la variació agafant com a tema l'esmentat duo del *singspiel* mozartià.

Si bé va ser publicat com a op. 1 dins una col·lecció de tres tríos per a violí, violoncel i piano, en realitat aquesta no és la primera obra publicada per Beethoven, sinó les *Variacions Dressler per a tecla* WoO 63. Tot i amb això, som davant d'una de les pàgines d'un Beethoven de poc més de vint anys que, tanmateix, ja denota un profund coneixement dels models haydnians i mozartians amb la incorporació, però, d'una subtil energia que, a la llarga, és la que li va proporcionar la força per esdevenir la figura proteica que va ser dins la història de la música occidental.

Avui ho podem corroborar amb una interpretació basada en criteris històrics i l'ús dels instruments que, en el seu moment, va poder conèixer el sempre admirat Ludwig van Beethoven.

PROPER CONCERT DE "LA MÚSICA DEL MUSEU"

LES GUITARRES D'EN QUICO PI DE LA SERRA

Concert de cloenda de l'exposició que es podrà visitar fins al 6 de juny.

Quico Pi de la Serra, guitarra · Amadeu casas, guitarra
Joan Pau Cumellas, harmònica

→ DIUMENGE, 12 DE MAIG 2019

→ 12h

Més informació i entrades a la recepció del Museu i a www.barcelona.cat/museumusica

L'AUDITORI

www.barcelona.cat/museumusica

MUSEU DE LA MÚSICA

L'Auditori de Barcelona
Lepant 150
08013
Barceloneta

93 256 36 50
museumusica@bcn.cat

HORARIS DEL MUSEU

Dimarts, dimecres i divendres, de 10 a 18 h
Dijous, de 10 a 21 h
Dissabtes i diumenges, de 10 a 19 h
Dilluns tancat

L'Auditori és un consorci de

museumusicabcn

@museumusicabcn

museumusicabcn

museumusica

museumusica

LA MÚSICA DEL MUSEU

INSTRUMENTS ORIGINALS
EN BONES MANS

LA PURESA DEL GENI: ADRIANA ALCAIDE

7 D'ABRIL
DE 2019

L'AUDITORI

ABRIL 2019

Diumenge 7 a les 12 h

LA PURESA DEL GENI: ADRIANA ALCAIDE

Adriana Alcaide violí barroc

Megumi Tanno fortepiano

Hungun Cho violoncel barroc

Instruments de la col·lecció:

Violí José Contreras (Madrid, 1741)

Piano de taula Miguel Slocker (Madrid, 1831)

MUZIO CLEMENTI (1752-1832)

Fantasia amb Variacions sobre "Au clair de la lune" Op. 48 (pub. 1821)

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756 - 1791)

Sonata per a violí i piano en Mi menor KV304

1. Allegro
2. Tempo di Menuetto

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770 - 1827)

Variacions per a violoncel i piano, "Bei Männern, welche Liebe fühlen"

Trio en Mi bemoll major Op.1 num.1

1. Allegro
2. Adagio cantabile
3. Scherzo. Allegro assai
4. Finale. Presto

VIOLÍ BARROC

ADRIANA ALCAIDE

Nascuda a Barcelona, finalitza els estudis superiors a la mateixa ciutat amb màximes qualificacions. Realitza estudis d'Interpretació Històrica i Violí Barroc al Koninklijk Conservatorium Den Haag (Holanda), rebent classes dels més prestigiosos mestres. Entre els anys 2000 i 2002, és seleccionada per la European Baroque Orchestra sota la batuta de R. Goodman, L. U. Mortensen i A. Manze.

Treballa regularment amb L'Arpeggiata, Concerto Amsterdam, Berlin Baroque, Utrecht Baroque Consort, Al Ayre Español, Ludovice Ensemble, Christina Pluhar, Martin Gester, Eduardo López Banzo i Monica Huggett. Ha enregistrat discs amb Harmonia Mundi, Naïve, K617 i Brilliant Classics, i ha actuat en escenaris tan emblemàtics com el Carnegie Hall de Nova York o el Wigmore Hall de Londres.

Creadora de Symbiotic Ensemble i Follia Project, combina la música amb el treball escènic. Actualment és directora i intèrpret principal del projecte educatiu Händel and Friends de L'Auditori i col·labora assíduament amb el grup Soubugen, amb qui realitza diverses gires pel Japó.

FORTEPIANO

MEGUMI TANNO

Nascuda al Japó, és una artista aclamada internacionalment. Finalitzà els estudis de Musicologia a la Universitat Nacional de Belles Arts i Música de Tokió i a amplià els seus coneixements al Royal Conservatory de l'Haia. Paral·lelament rebé una beca per a estudiar a la Cornell University (Estats Units) amb M. Bilson, D. Breitmann i A. Willis. L'any 2007, fou premiada al concurs de Música Antiga de Brugges, al que han seguit altres guardons com el John Kerr Award (2008), el 1r premi al Van Wassenaer Concours (2009) i el Clementi Award (2011). Ha participat en els principals festivals internacionals i és regularment convidada pel Geelvinck Fortepiano Festival des del 2014 com a intèrpret i professora. Entre el 2015 i el 2017, ofereix nombrosos concerts amb Michael Tsalka, i al 2017 comença a col·laborar amb A. Alcaide, amb el tenor A. Bajec-Lapajne a Amsterdam i en un recital de solo a Zaandijk, Holanda.

Tanno és artista convidada a l'Euro Piano i fundadora del Tokyo Piano Labo a Tokyo. També és directora artística a l'Ohta Rokugo Fortepiano Festa des del 2017.

VIOLONCEL BARROC

HYNGUN CHO

Hungun Cho és oriünd de Gwangju, Corea del Sud. Es graduà a la Universitat Nacional d'Art de Corea i més endavant, estudià violoncel barroc a la Universitat d'Art de Berlín amb M. Möllenbeck. Continua els seus estudis a l'Escola Superior de Música de Catalunya a Barcelona amb B. Cocset, E. Balssa i P. Memelsdorff. És creador de diversos ensembles i integrant d'altres grups com La Prosperina, amb qui rebé el 1r Premi de Música Antiga i el Reconeixement del Públic a Saarbrücken l'any 2010.

L'any 2013, rep el 2n Premi amb l'Ensemble Matis a l'International Telemann Competition, guanya també la Berliner-Bach Competition i la York Early Music Competition amb l'Ensemble Nexus-Baroque i és convidat com a músic resident a Ambronay. L'any 2014 és guardonat també amb la Camerata d'Amico quartet al Early Music Competition a Yamanashi, Japó, i el mateix any rep el 3r Premi de l'International Competition Musica Antiqua de Bruges.

VIOLÍ JOSÉ CONTRERAS (Madrid, 1741). MDMB 1058

Nascut a Granada el 1710 i establert a Madrid l'any 1737, Contreras gaudia d'una habilitat artesana i d'un coneixement directe de violins Stradivari, Guarneri i Amati que el portaren a construir violins de les mateixes característiques, amb potent sonoritat i calidesa. Conegut amb el nom d'El Granadino, va treballar a la cort de Madrid com a «Violero de la Reyna» i «Reparador de los instrumentos de Su Majestad». Se'l considera, sens dubte, el millor lutier espanyol de tots els temps. Aquest violí, construït pocs anys després de la seva arribada a Madrid, té la taula harmònica d'avet formada per tres peces. El fons, bombat, és d'una sola peça d'auró amb flamejat estret, creuat i asimètric, ornat amb filets de fusta clara. El mànec també és d'auró i la meitat no és original, com tampoc ho són el batedor i el cordal, que són de banús. El tac del mànec està alçat amb un suplement d'auró a la base i el claviller és corbat. La superfície està envernissada amb goma laca de color natural, no original. El violí Contreras va ser comprat pel museu a Casa Parramon a l'any 1975 i actualment està integrat a l'exposició permanent.

FORTEPIANO MIGUEL SLOCKER (Madrid, 1831). MDMB 494

El piano de tipus taula té les cordes horitzontals col·locades en diagonal al llarg de la caixa de ressonància. Va ser un tipus de piano molt popular ja que el cost de la seva construcció no era elevat, tot i que el rendiment i la sonoritat eren sovint limitats. Aquest és un dels dos pianos de taula que es van presentar el 1831 a l'Exposició de la Indústria Espanyola on el constructor Miguel Slocker va guanyar una medalla de bronze. Una acurada restauració ens permet gaudir a dia d'avui d'un so amb una qualitat i característiques molt properes a l'original. Va ingressar al Museu de la Música el 1947, procedent de la col·lecció de Joaquim Folch i Orsina Baget.

INSTRUMENTS